

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 8T/13/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010972
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Manduch
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3115010972.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred samosudcom JUDr. Mariánom Manduchom na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 07.10.2015 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná

T. J., rod. S., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom U. O., K. P. XXXX, prechodne bytom P., U. I. XXXX,

je v i n n á , ž e

ako matka maloletého T. B., narodeného XX.XX.XXXX, je v zmysle § 62 a následne Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., a rozsudku Okresného súdu Trenčín spisová značka 30P/49/2011 zo dňa 02.06.2011, právoplatným dňa 24.06.2011, povinná prispievať na výživu T. B. sumou 30 % zo sumy životného minima vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred do rúk otca G. B., bytom O., P. XXX/XX, si neplní vyživovaciu povinnosť od septembra 2014 do súčasnej doby (október 2015 vrátane), čím jej vznikol dlh na výživnom v sume 49,82 €, pričom za taký čin bola odsúdená Okresným súdom Trenčín a to trestným rozkazom sp. zn. 2T 56/2014 zo dňa 08.04.2014, právoplatným dňa 24.04.2014, v stíhanom období bola na materskej dovolenke, do 29.07.2014 bola dobrovoľne nezamestnaná, poberala prídavky na dieťa vo výške 23,52 €, rodičovský príspevok v sume 203,20 €, nepoberala dávky v hmotnej núdzi a nevyvinula dostatok úsilia k zabezpečeniu si finančných prostriedkov na riadne plnenie si svojej vyživovacej povinnosti,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnila z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená.

T ý m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona.

Z a t o j e j s ú d u k l a d á

podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona a v spojení s § 43 Trestného zákona ďalší trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje obžalovanej skúšobnú dobu 1 (jeden) rok.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 4 písmeno d) Trestného zákona súd ukladá obžalovanej povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť k rukám G. B., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom

O., P. XXX/XX, v skúšobnej dobe každý mesiac minimálne 1/12 zo sumy 49,82 €, ktorá zodpovedá zameškanému výživnému.

o d ŏ v o d n e n i e :

Obžalovaná sa na hlavné pojednávanie v uvedenej trestnej veci síce s ospravedlnením, ale bez prejavu záujmu o účasť na ňom, nedostavila napriek tomu, že mala doručenie predvolania na hlavné pojednávanie riadne vykázané dňa 10.09.2015, t.j. bola naň riadne a včas predvolaná a keďže boli splnené podmienky na konanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovanej v zmysle ustanovenia § 252 odsek 2 Trestného poriadku, obžaloba bola obžalovanej doručená dňa 30.07.2015, obžalovaná sa mala možnosť v prípravnom konaní vyjadriť ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby, v prípravnom konaní boli dodržané všetky procesné ustanovenia v zmysle Trestného poriadku a spolu s predvolaním na hlavné pojednávanie bola obžalovaná upozornená na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jej neprítomnosti a tiež bola poučená v zmysle ustanovenia § 263 odsek 2 Trestného poriadku, súd v zmysle § 252 odsek 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovanej, keďže s prihliadnutím k povahe veci a jej závažnosti bolo možné bez súčinnosti obžalovanej pri dokazovaní náležite zistiť skutkový stav, teda v takej kvalite, ktorá vylúči dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie súdu. Pričom s prihliadnutím k vyššie uvedenému bolo možné prejednaním veci na hlavnom pojednávaní v neprítomnosti obžalovanej dosiahnuť účel trestného konania, ktorý je vyjadrený v ustanovení § 1 Trestného poriadku.

Na základe obžaloby prokurátora, ktorou bolo obžalovanej kladené za vinu spáchanie vyššie uvedeného skutku, vykonal súd na hlavnom pojednávaní dokazovanie na návrh prokurátora prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovanej z prípravného konania, výsluchom svedka G. B. a prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaná v prípravnom konaní uviedla: „Som si vedomá svojej vyživovacej povinnosti voči svojmu synovi T. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorá mi bola uložená rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne č.k. 30P/49/2011 zo dňa 02.06.2011, právoplatného dňa 24.06.2011 a na základe tohto rozsudku som povinná prispievať na výživu môjho syna T. sumou 30 % zo sumy životného minima vždy do 15-teho mesiaca vopred k rukám otca G. B.. Ja som predmetné výživné neuhrádzala od októbra 2014, nie ako je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia, že od septembra 2014. Ja som teda od toho októbra neplatila výživné, preto lebo som nemala finančné prostriedky. Tu chcem uviesť, že nepoberám dávku v hmotnej núdzi. Poberám od októbra 2014 prídavok na dieťa a rodičovský príspevok, vo výške celkovo 226,- Eur a toto mi je vyplácané od októbra 2014. Chcem uviesť, že ja som v predmetnom období okrem týchto príspevkov od štátu nemala iné peniaze, nakoľko som nepracovala a môj druh taktiež nepracoval a naše mesačné výdavky len na nájom sú 300,- Eur a to nerátam ešte stravu a iné veci. Takže z uvedeného dôvodu som nemala ako a z čoho platiť výživné na môjho syna. Čo sa týka dlžnej sumy, tak táto je podľa mojich výpočtov 203,04 Eur (od októbra 2014 do mája 2015 čiže 8x25,38 Eur). Ohľadom predmetnej poukážky na sumu 442,- Eur, ktorú som zaslala aj vyšetrovateľovi v Trenčíne, tak touto som chcela resp. zaplatila výživné za obdobie apríl 2013 až september 2014, ja mám za to, že toto obdobie je uhradené z mojej strany. Čo sa týka obdobia október 2014 až do súčasnosti, tak túto sumu čo činí 203,04 Eur zaplatím v dvoch splátkach v mesiaci jún 2015 a júl 2015 samozrejme už budem sa snažiť platiť výživné riadne, tak ako mi to bolo v rozsudku súdu ložené. Preto zaplatím až v júni prvú splátku, lebo výplatu teraz čo robím ako brigádnicka dostanem až v júni a to vo výške asi 250,- Eur. Chcem uviesť na záver, že ma mrzí, že som neplatila výživné ale ako som uviedla nemala som z čoho ale teraz už ako robím s budem snažiť doplatiť dlžné výživné za mesiac október 2014 až máj 2015 a samozrejme riadne platiť výživné za ďalšie mesiace, ktoré budú nasledovať.“

Svedok G. B. na hlavnom pojednávaní uviedol: „Obžalovaná nevidela svojho syna T. B. už asi 3 a pol roka, rovnako aj ja som obžalovanú toto obdobie nevidel. V predmetnom období obžalovaná uhradila výživné v 3 splátkach a to dňa 11.06.2015 sumu 100,- Eur, dňa 14.09.2015 sumu 140,- Eur a dňa 28.09.2015 sumu 90,- Eur, preto podľa mojich výpočtov by mala mať obžalovaná uhradené výživné do augusta 2015 vrátane, avšak september a október 2015 ešte nemá uhradený. Momentálne pracujem ako rušňovodič na trvalý pracovný pomer, môj priemerný čistý mesačný príjem je asi 20.000,- Kč. Bol som schopný zabezpečiť všetky základné potreby pre syna Mariána aj napriek tomu, že si obžalovaná riadne neplnila svoju vyživovaciu povinnosť.“

Na hlavnom pojednávaní boli napokon oboznámené listinné dôkazy a to: rozsudok OS Trenčín, trestný rozkaz OS Trenčín, rozhodnutie ZŠ, rodný list, správa Sociálnej poisťovne, správa ÚPSVaR, správa Daňového úradu Trenčín, správa OÚ Nové Mesto nad Váhom, poštový peňažný poukaz, správa mesta Stará Turá, lustrácie v reg. priestupkov, potvrdenia o vkladoch v hotovosti a odpis z RT.

Súd na základe zabezpečených dôkazov, potrebných pre náležité objasnenie predmetného skutkového stavu trestnej veci, ich vykonaním a vyhodnotením mal bezpochyby za preukázané, že sa skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku stal, a že tohto sa dopustila v celom rozsahu obžalovaná. Súd, bez narušenia skutkovej totožnosti oproti podanej písomnej obžalobe upravil primerane žalovaný skutok v zmysle záverov zistených skutočností vyplývajúcich však až z dokazovania v konaní pred súdom. Obžalovaná bola zo spáchania tohto skutku, usvedčovaná okrem viacerých skutočností, ktoré potvrdzovala však aj sama obžalovaná, a tieto korešpondovali so závermi iných vykonaných dôkazov, predovšetkým výpoveďou svedka G. B. v konaní pred súdom, všetkými relevantnými zabezpečenými a vykonanými listinnými dôkazmi, pričom súd nemal žiaden relevantný dôvod o pravdivosti a hodnovernosti týchto usvedčujúcich dôkazov pochybovať. Uvedené vykonané dôkazy totiž vzájomne korešpondujú, na seba nadväzujú a vytvárajú ucelený a logický reťazec usvedčujúci obžalovanú zo spáchania predmetného skutku. Bolo nepochybne preukázané, že obžalovaná v časti inkriminovaného obdobia pracovala formou brigád, nepoberala dávky v hmotnej núdzi, nepožiadala súd o zrušenie, prípadne zníženie svojej vyživovacej povinnosti a bola spôsobilá vykonávať prácu, pričom sa nejedná o také okolnosti, ktoré by mohli mať relevantný dopad na nemožnosť plnenia si jej vyživovacej povinnosti, ktorá jej vyplýva jednak zo Zákona o rodine a napokon aj v zmysle rozhodnutia súdu o určení výšky výživného, pričom uvedené už konštatovali aj občianskoprávne súdy. Predovšetkým sa súd plne stotožnil so závermi občianskoprávných súdov o určení vyživovacej povinnosti obžalovanej voči maloletému dieťaťu v rámci predmetného obdobia, kedy možno takto určenú vyživovaciu povinnosť považovať za primeranú oprávneným požiadavkám tohto dieťaťa, možnostiam a schopnostiam povinného, t. j. obžalovanej po celé obdobie, aj vo vzťahu k možnostiam a schopnostiam svedka, ktorý svoju povinnosť vo väčšej miere vyvažoval, resp. aj vyvažuje poskytovaním bezprostrednej starostlivosti výchovou, ale aj výživou u maloletého dieťaťa, pričom nemožno opomenúť ani skutočnosť, že životná úroveň maloletých detí nemá byť v zásade nižšia ako životná úroveň povinnej osoby, t. j. osoby, ktorej bola súdom uložená povinnosť platiť výživné, čo je v zásade s platnou úpravou Zákona o rodine, pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť rodičov voči deťom. V danom prípade teda súd nezistil iné skutočnosti, na základe ktorých by dospel k iným záverom o výške vyživovacej povinnosti obžalovanej za inkriminované obdobie než tak, ako určili občianskoprávne súdy, ktorá je vyššie už uvedeným zásadám vyplývajúcim z citovanej zákonnej úpravy primeraná. Rovnako nemal súd žiadne pochybnosti o ustálenej výške dlhu na výživnom v zmysle skutkových zistení vo výrokovvej časti tohto rozsudku, keď obžalovaná ani v podstate zásadným spôsobom nespochybňovala výšku tohto dlhu.

Na základe uvedeného preto predmetný skutok po právnej stránke napĺňa v celom rozsahu tak formálne znaky (subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka) ako aj materiálny znak, t. j. stupeň spoločenskej nebezpečnosti skutkovej podstaty trestného činu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona. Obžalovaná ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku. Pritom neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepríčetnosť obžalovanej, či zníženie jej príčetnosti. Naplnená teda v zmysle vyššie uvedeného bola aj objektívna stránka tým, že obžalovaná si najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnila z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená (Okresným súdom Trenčín a to trestným rozkazom sp. zn. 2T 56/2014 zo dňa 08.04.2014, právoplatným dňa 24.04.2014). Súčasne bola rovnako naplnená aj subjektívna stránka, t. j. nedbanlivosť, a to vo forme vedomej. Objektom v danom prípade boli oprávnené potreby detí v zmysle platného Zákona o rodine, resp. ich zákonný nárok na výživu. Materiálna stránka, t. j. stupeň spoločenskej nebezpečnosti bol celkom zrejme vyšší než nepatrný aj s poukazom na výšku dlhovaného výživného, ako aj obdobie, po ktoré si obžalovaná svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu dieťaťu riadne neplnila.

Obžalovanú v mieste trvalého bydliska bližšie nepoznajú, jedenkrát bola priestupkovo prejednávaná na úseku cestnej dopravy. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaná bola jedenkrát súdne trestaná, trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T 56/2014 zo dňa 08.04.2014, právoplatným dňa 24.04.2014 bola odsúdená k trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiace s podmieneným odkladom jeho

výkonu na skúšobnú dobu 1 rok za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd neprihliadol k žiadnej poľahčujúcej, či prítiažujúcej okolnosti. I keď obžalovaná pred spáchaním predmetného trestného činu už bola za obdobný trestný čin odsúdená (vyššie uvedené odsúdenie) súd neprihliadol k prítiažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona z dôvodu, že táto okolnosť je zákonným znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty predmetného trestného činu.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením výchovného trestu odňatia slobody, t. j. nespojeného s jeho výkonom v primeranej výmere s podmiennečným odkladom jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu. Plnenie vyživovacej povinnosti voči svojim deťom, ktoré nie sú schopné sa samé živiť, je základnou povinnosťou ich rodičov. Neplnenie, či obchádzanie tejto povinnosti prináša tak ako aj v tomto prípade pre matku detí, ale aj pre samotné deti, značné problémy nielen s ich výživou, ale aj so zabezpečením ich ďalších základných životných potrieb a má dôležitý vplyv na rozvoj telesných a duševných vlastností dieťaťa. Obžalovaná si túto svoju základnú a nesmierne dôležitú povinnosť riadne neplnila, avšak preukázala snahu o uhradenie dlžného výživného uhradením podstatnej časti tohto dlhu. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že obžalovaná momentálne má možnosť zabezpečenia zdroja financií na plnenie vyživovacej povinnosti a prípadný nepodmiennečný trest odňatia slobody by mal za následok oddelenie obžalovanej od tejto možnosti. Preto bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby (1 rok až 5 rokov) s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok, za súčasného uloženia primeranej povinnosti, ktorá je v konkrétnom vzťahu k spáchanému trestnému činu a v podstate predstavuje príkaz na pozitívne správanie obžalovanej viesť riadny spôsob života, čo zodpovedá tak naplneniu individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku trestu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na krajský súd. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.